

Chương 619: Kẻ Bất Diệt

(Số từ: 3320)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:48 PM 16/11/2023

*Swoosh!

Gió thổi hiu hiu, làm những ngọn cỏ xanh gợn sóng như sóng khắp đồng bằng.

*Kang!

Khi các thanh kiếm va vào nhau, một làn sóng xung kích bùng nổ, làm tung toé những chiếc lá, làm vỡ tan mặt đất và làm phân tán những mảnh vỡ của hàng rào ma thuật.

*Thud! Bang! Crash!

Từ lưới ám kiếm lấp lánh, một vệt bóng tối trông rộng sắc nét và dày đặc được vẽ ra, và tôi bận rộn nhảy múa xung quanh nó, né hoặc đỡ thanh kiếm.

Một vài lần như thế này.

Không, nhiều lần như thế này.

Tôi thậm chí không thể nhớ số đếm nữa.

Tôi không thể đếm được ngày đêm tôi đã hấp hối.

Nó gần như cảm thấy như một sự điên cuồng bây giờ.

Một sự điên cuồng trên chiến trường.

*Crash!

Cùng với việc thanh Alsbringer tuột khỏi tay tôi, ám kiếm tiến sát vào cổ họng tôi.

*Xoạc!

Hư Không Kiếm Lament sượt qua cổ tôi, và một cơn đau khủng khiếp quét qua tâm trí tôi.

Mất ý thức.

".....Phù."

Và rồi tôi tỉnh giấc.

Một lần nữa, tôi đứng ở vùng đồng bằng, đối mặt với Ellen, người đang đứng đối diện với tôi trong cùng một tư thế như trước. Lần này, tôi rút ra Tiamata.

Giữa quá trình huấn luyện này để ngăn chặn cái chết không thể tránh khỏi một ngày nào đó sẽ đến.

Tôi cảm thấy quen với thất bại và cái chết hơn là chiến thắng.

"Làm ơn, thua một lần thôi."

"..."

Phiên bản trong mơ của Ellen không bao giờ nói một lời.

Cô vừa lao lên.

*Shriek!

Ellen, người dường như đang cười trên gió, đâm Hư Không Kiếm về phía tôi.

Các trận chiến trong mơ từ lâu đã vượt qua con số hàng nghìn.

Tôi vẫn không thể làm gì hơn ngoài việc chịu đựng Ellen.

◆ ◆ ◆ ◆

"Tại sao anh không nghỉ ngơi một chút? Ngủ thoải mái một trong 3 ngày là ổn, phải không?"

Khi tỉnh dậy, Airi, người đang đặt tay lên trán tôi, hỏi tôi với vẻ mặt lo lắng.

Trán tôi, và thực sự là toàn bộ cơ thể tôi, ướt đầm mồ hôi lạnh.

Nó chỉ là tự nhiên.

Chết hàng chục lần trong mơ, cơ thể không phản ứng mới là chuyện lạ. Ngược lại, tôi sẽ sợ hãi về việc mình đã quen với cái chết như thế nào.

Nhiều lúc tôi muốn từ bỏ việc luyện tập này, sợ đến lúc phải đánh thật, tôi lại nghĩ đó chỉ là một giấc mơ và bỏ cuộc.

“Anh có thể ngủ thoải mái cho đến hết đời khi anh chết.”

".....Đừng nói những điều đáng ngại như vậy nữa."

Biểu cảm của Airi tối sầm lại khi tôi lặp lại một cụm từ mà tôi đã nghe ở đâu đó.

—Buổi sáng.

Hơn hai tháng đã trôi qua kể từ sự kiện Nhà thờ bị cháy.

Tháng thứ 3.

Mùa đông dài đã qua, và mùa xuân đã đến.

Một mùa xuân ra đi.

Một mùa xuân hành quân.

"Lực lượng Đồng minh gần như đã chuẩn bị xong cho việc khởi hành. Như mọi người đã biết, điểm đến của họ là Grenosia."

Trước lời nói của Harriet, mọi người đang ngồi đều gật đầu.

Lực lượng Đồng minh đã hoàn thành việc tổ chức lại và hiện đã sẵn sàng hành quân tới điểm đến tiếp theo của họ.

Đối với đoàn quân đã hành quân lâu như vậy, thời gian nghỉ ngơi này ngắn hay dài?

Có thể không cường điệu khi nói rằng nó đã trôi qua ngay lập tức.

Tuy nhiên, giống như tôi đã không dành thời gian đó một cách nhàn rỗi, Lực lượng Đồng minh đã bận rộn trong khoảng thời gian ngắn đó.

Sarkegaar lên tiếng tiếp theo.

"Bệ hạ, thần nghe được tin tức, Titan cải tạo đã hoàn thành."

"Nó hoạt động bao lâu?"

"Có vẻ như bây giờ nó có thể hoạt động lâu hơn năm lần so với thời lượng ban đầu."

"Vậy khoảng 30 đến 40 phút?"

"Vâng, có vẻ như vũ khí bổ sung cũng đã được cài đặt."

Titan ban đầu chỉ có thể di chuyển trong khoảng 7 phút.

Tuy nhiên, Adelia, Đại Công tước và quân đoàn pháp sư của ông đã bắt đầu làm việc để cải thiện Titan.

Chỉ trong 3 tháng, họ đã đạt được thành tích ấn tượng là tăng thời gian hoạt động của titan lên gấp năm lần.

Báo cáo trình sát của Sarkegaar về Lực lượng Đồng minh đã kết thúc.

Tiếp theo là Olivia Lanze.

"Chúng ta đang tiến triển tốt."

"..."

"Được rồi. Chúng ta đã thâm nhập hoàn toàn vào giới tăng lữ cấp cao, và bây giờ việc truyền bá chủ yếu tập trung vào các linh mục cấp thấp. Tất nhiên là kín đáo."

"Chính sách truy bắt dị giáo đang tiến triển như thế nào?"

"Đó là một vấn đề nhạy cảm. Chúng ta đã tiếp cận một cách thận trọng kể từ khi công bố chính sách dị giáo, như anh biết đấy. Nếu chúng ta hành động liều lĩnh, những sự cố trong quá khứ có thể lặp lại. Hiện tại, chúng ta cần trang bị vũ khí đúng cách cho các linh mục trong giáo phái tư duy đúng đắn. Nó vẫn đang được tiến hành. Chúng ta không mong đợi nó được thực hiện nhanh chóng, phải không?"

"Rowan thì sao?"

"Anh biết rằng vấn đề tinh thần của cô ấy từ trên xuống dưới đều có vấn đề, nhưng về mặt công việc, cô ấy hoàn hảo. Thành thật mà nói, anh không nghĩ rằng người phụ nữ điên đó sẽ trung thành với anh nhất ở đây sao? Chỉ cần cẩn thận đừng để cô ấy quá đáng là ổn và lòng trung thành dẫn đến những hành động kỳ lạ."

"Đúng nhĩ."

Hấp thụ Ngũ Đại Thần Giáo đã là một sự kiện không thể tránh khỏi.

Tuy nhiên, việc khiến tất cả các linh mục của Ngũ Đại Thần Giáo chấp nhận Ma Giáo trong một thời gian ngắn như vậy là không thể.

Hơn nữa, việc bắt giữ tất cả những kẻ dị giáo, bao gồm cả chính sách khoan dung dị giáo, sẽ còn tốn nhiều thời gian hơn nữa.

Vì vậy, cho đến khi hoàn thành việc kiểm soát và chuyển đổi Ngũ Đại Thần Giáo theo ý thích của chúng tôi, thì không thể hành động vội vàng.

Mặc dù những người đứng đầu đều bị chúng tôi bắt giữ, nhưng phần lớn các linh mục cấp thấp hơn không biết sự thật này.

Vì không cần phải lo lắng về sự can thiệp từ bên ngoài, chúng tôi chỉ phải lo lắng về sự sụp đổ từ bên trong.

Cải cách Thánh Hiệp Sĩ và Ngũ Đại Thần Giáo từ trong ra ngoài.

Không chắc liệu "cải cách" có phải là từ thích hợp cho nó hay không.

Và chúng tôi không chỉ hấp thụ Ngũ Đại Thần Giáo.

"Lãnh đạo Ma Giáo của chúng ta thế nào rồi?"

"Quá trình hợp nhất đang diễn ra suôn sẻ. Chúng ta có thể cho rằng khoảng 60% việc hợp nhất đã hoàn tất. Bây giờ tốc độ đã tăng lên, phần lớn những người theo Ma Giáo sẽ sớm chia sẻ một đức tin thống nhất."

Antirianus nói với một nụ cười nham hiểm.

Nó phù hợp, theo một cách nào đó.

Vì Rowan là thủ lĩnh trên danh nghĩa của các Thánh Hiệp Sĩ, Antirianus chịu trách nhiệm hòa nhập những người theo Ma Giáo và những người theo Anh hùng Giáo trong trại tị nạn.

Đáng tiếc, không có ai siêng năng trong nhiệm vụ độc ác này như ông ta, khiến Antirianus trở thành ứng cử viên phù hợp duy nhất.

Ban đầu chúng tôi không định để Antirianus làm việc đó. Nhưng khi chúng tôi hỏi ai sẽ làm việc đó, ông già giơ tay với vẻ mặt trẻ thơ.

Sau khi hợp nhất các tín đồ của Ma Giáo, chúng tôi sẽ hợp nhất Ngũ Đại Thần Giáo một khi chúng tôi tin rằng nó đã được sửa đổi đầy đủ.

Chẳng bao lâu nữa, tổ chức sẽ trở thành một thực thể giống như quốc gia trên một lục địa gần như vô vị.

"Tôi đã luôn nói với ông rằng đừng làm những điều không cần thiết."

"Có nghi ngờ gì không? Thưa Bộ hạ."

Điểm chung giữa Rowan và Antirianus.

Họ đáng tin cậy, nhưng luôn có một yếu tố không chắc chắn quan trọng.

Antirianus có thói quen gây rắc rối vào thời điểm tồi tệ nhất có thể, trong khi Rowan trung thành với tôi nhưng có khả năng hành động theo phán đoán của chính cô ấy và tham gia vào những hành vi kỳ lạ.

Có một câu nói rằng người ta sẽ mượn cả bàn tay của một cây dương xỉ khi cần sự giúp đỡ.

Điều đó không đúng.

Đôi tay của dương xỉ sẽ không bấp bênh.

Theo nhiều cách, họ không còn lựa chọn nào khác và phải sử dụng bất cứ thứ gì có thể. Cảm giác như thể họ không mượn bàn tay của một cây dương xỉ, mà là bàn tay của một con quỷ.

Công tác chuẩn bị của Lực lượng Đồng minh cho cuộc viễn chinh đã hoàn tất.

Những cải tiến của Titan đã được xác nhận.

Vận hành Ngũ Đại Thần Giáo tiến triển thuận lợi.

Tiến triển suôn sẻ trong việc hợp nhất các tín đồ của Ma Giáo và Anh hùng giáo.

Và sau đó một lần nữa.

Nhìn vào Eleris.

"Việc triển khai Lực lượng Bất diệt của Liên minh đã được xác nhận."

"...Tôi hiểu rồi."

—Bất diệt.

Đế chế đã bí mật quyết định gọi chúng như vậy.

"Bọn họ sẽ không thể công khai triển khai, nhưng tựa hồ cũng như trước dự định hành động, dò xét chiến trường, sớm loại bỏ quy mô nhỏ của ả." "

"Đế chế đã quyết định chỉ triển khai những người ưu tú nhất trong số những kẻ Bất diệt."

"Quy mô triển khai bao gồm 3.000 Master Class, 10 Grandmaster và 1.000 Archmage. Nói đúng ra, khả năng cao là một mình chúng có thể chiếm được một thành phố lớn."

"Hơn nữa, chúng ta đã xác nhận rằng chúng có thể tái tạo ngay lập tức sau một mức độ thiệt hại nhất định."

"Xem ra bọn chúng bị trọng thương, cũng có thể khôi phục."

—3000 Master Class, mỗi tên có thể được coi là một trong những người mạnh nhất của nhân loại.

—1000 Archmage, mỗi người đều có khả năng Dịch chuyển tức thời hàng loạt.

—Và 10 Grandmaster, một con số không quá phổ biến trong suốt lịch sử.

Một số Grandmaster thậm chí còn ở cấp độ Archmage.

Đã có rất nhiều thiên tài trong lịch sử.

Tất cả những thiên tài đó đã trở về từ cái chết.

Đó là đội quân mạnh nhất của nhân loại.

Không, đó có lẽ là đội quân mạnh nhất trong lịch sử.

Vì đã chết nên không thể bị thương và vết thương của chúng có thể tái tạo nếu vết thương không đáng kể.

Ngay cả khi chúng bị hư hại nghiêm trọng, chúng sẽ tự động quay trở lại phòng thí nghiệm dưới lòng đất của Đại học Phép thuật Temple và được tự động phục hồi.

Đó là một đội quân của thảm họa.

Thảm Hoạ Công coi như đã kết thúc.

Thành thật mà nói, nếu họ phát hiện ra rằng họ có thể trấn áp một Công dịch chuyển siêu lớn chỉ bằng quân đội của mình sau khi triển khai thử nghiệm, Lực lượng Đồng minh có thể rút lui ngay tại đó.

Quân đội là một vấn đề, nhưng họ đang tập trung vào một vấn đề khác.

"Nhân bản thì sao?"

"Có vẻ như không thể vào lúc này, nhưng chắc chắn họ sẽ nghiên cứu nó. Chúng ta nên ghi nhớ điều đó, nhưng ngay cả từ quan điểm của Đế chế, có vẻ như họ sẽ do dự khi đi xa đến thế."

Chúng là những con Golem, hoạt hình bằng cách truyền Ma thuật đen vào Giả kim thuật.

Thật đáng sợ khi nghĩ về điều gì sẽ xảy ra nếu đội quân vốn đã đáng sợ lại có khả năng nhân bản.

Họ cảm thấy nỗi sợ hãi của công nghệ nguy hiểm trên da của họ.

Bây giờ họ đang hướng tới cùng một mục tiêu, nhưng khi sức mạnh đó quay về phía họ.

Chắc chắn, họ đã phải suy nghĩ về thời điểm đó.

"Nếu, để kết thúc Thảm Hoạ Cổng, một công nghệ được phát triển khiến cho Thảm Hoạ Cổng không còn tồn tại nữa... Tôi vẫn không biết liệu đó có phải là điều tốt hay không."

Họ không thể không đồng ý với tuyên bố lo lắng của Charlotte.

Có vẻ như Thảm Hoạ Cổng sẽ được giải quyết suôn sẻ như nó vốn có.

Nhưng điều gì sẽ xảy ra nếu họ đảm nhận quá nhiều nhiệm vụ nguy hiểm để vượt qua khủng hoảng?

Họ không thể làm gì trước sự lo lắng đó.

"Có lẽ không cần phải suy nghĩ quá nhiều về điều đó. Rốt cuộc, kẻ Bất diệt chỉ là những cỗ máy không có ý chí tự do, cho dù chúng có mạnh đến đâu. Nếu chúng ta thực sự cần phải trấn áp chúng, thì vấn đề là trấn áp người điều khiển chứ không phải trấn áp chúng những ‘máy móc’."

Có rất nhiều sự thật trong lời nói của Lucynil.

Để khuất phục một chiếc xe tăng, không nhất thiết phải tạo ra ma thuật có thể phá hủy chính chiếc xe tăng đó.

Ma thuật có thể bắn tía nhân lực bên trong xe tăng là quá đủ.

Cuối cùng, những kẻ Bất diệt chỉ là những con Golem trong hình dạng con người, bị điều khiển bởi ai đó.

Cơ chế điều khiển đó, hoặc bộ điều khiển.

Nếu họ có thể nắm được điều đó, kẻ Bất diệt sẽ chẳng khác gì những cái vỏ rỗng trong hình dạng con người.

Nhưng liệu điều đó có khả thi?

Tất nhiên, tôi biết rằng đối thủ mà chúng tôi cần khuất phục không chỉ giới hạn ở Đế chế.

"Điều quan trọng là, họ cũng biết điều đó."

“Họ có thể làm được. Rốt cuộc thì họ không phải là những kẻ ngốc.”

Dù là Đế quốc hay những người trực tiếp điều hành kẻ Bất diệt thì cũng phải nhận thức rõ những điểm yếu trong việc điều hành kẻ Bất diệt. Họ không thể không xem xét những điểm yếu mà chúng tôi có thể nghĩ ra.

Nếu họ liều lĩnh can thiệp mà không có sự chuẩn bị thích hợp, kẻ Bất diệt có thể trở nên điên cuồng.

Nếu điều đó xảy ra, đó sẽ là dấu chấm hết cho mọi thứ.

"Dù sao thì, những kẻ Bất diệt sẽ không được sử dụng để tấn công chúng ta vào lúc này, nhưng sẽ tốt hơn nếu tiếp tục tìm cách vô hiệu hóa hoặc chống lại chúng."

"Vâng, thưa Bộ hạ."

Cuộc tuần hành lại tiếp tục.

Lực lượng Đồng minh đã được chuyển đổi sẽ tiến tới hồi kết của Thảm Hoạ Công trong hoàn cảnh đã thay đổi.

Cuối cùng, tôi nhìn Charlotte.

Đã được thông báo đầy đủ về các vấn đề bên ngoài, đã đến lúc chia sẻ tình hình bên trong.

"Việc tái định cư của những người tị nạn gần như đã hoàn tất. Vấn đề dân số quá đông ở Lazak hiện sẽ được giảm bớt đáng kể. Việc thành lập các chi nhánh hành chính địa phương đã hoàn tất, và có vẻ như không cần phải lo lắng về vấn đề an ninh."

Phân bố dân số Lazak đông đúc đến nhiều nơi khác nhau trong các tỉnh.

Đó là một nhiệm vụ đã không được thực hiện đúng cách cho đến nay, vì sự ổn định của các cơ quan hành chính địa phương đang bị nghi ngờ. Tăng cường kiểm soát các tỉnh sẽ làm suy yếu kiểm soát tổng thể, điều này sẽ không tốt chút nào.

Nhưng Charlotte đã thành công trong việc thiết lập đúng đắn hệ thống hành chính địa phương.

Cô duy trì an ninh và tạo ra một hệ thống có thể chuyển tải quyền lực quản trị và báo cáo lại.

Cùng với đó, nó cuối cùng đã biến thành một quốc gia thích hợp.

"Hãy tiếp tục tập trung vào việc thành lập và ổn định các cơ quan hành chính địa phương. Nếu tình hình trở nên bất lợi, chúng ta có thể phải đưa những kẻ dị giáo và tín đồ Ma Giáo từ Thủ đô Đế quốc đến đây."

Công việc đã được hoàn thành từng cái một.

Họ đã chuẩn bị trong khi cân nhắc mọi thứ.

Tuy nhiên.

Họ không khỏi lo lắng về việc liệu cuối cùng họ có chuẩn bị gì không.

Cuộc họp của Hội đồng Trưởng lão đã kết thúc.

Nhiệm vụ chúng tôi đang làm, trinh sát chiến trường ngay từ đầu và tiêu diệt kẻ thù bằng các cuộc tấn công phủ đầu, hiện đang tạm dừng ở giai đoạn này.

Những kẻ Bất diệt sẽ thế chỗ chúng tôi.

Và rõ ràng là những kẻ Bất diệt sẽ có thể thực hiện công việc một cách chính xác và đáng tin cậy hơn chúng tôi rất nhiều. Quy mô đủ để khiến hài cốt của một người rừng mình chỉ bằng cách nghe nó.

Nếu đó không phải là một cuộc tấn công vào một thành phố quy mô lớn, có lẽ chúng tôi không cần phải tham gia vào trận chiến nữa.

Có lẽ chúng tôi nên lặng lẽ nín thở, suy nghĩ về những gì sẽ xảy ra sau Thảm Hoạ Cổng.

"Reinhardt, anh có rảnh không?"

Sau khi cuộc họp kết thúc, Harriet theo sau tôi.

“Khá rảnh ấy.”

“...Chà, em biết đó không phải là điều anh nên nói khi em hỏi anh có thời gian không, nhưng không phải anh không nên có quá nhiều thời gian sao?”

Oh.

Đúng nhỉ.

Tôi không nên có quá nhiều thời gian, phải không?

"Anh có nhiều thời gian cho riêng em mà.”

Nếu tôi không có nó, tôi nên buộc mình phải làm cho nó.

Huh.

Không tốt.

Đúng như dự đoán, lời nói của tôi khiến mặt cô ấy đỏ bừng vì tức giận.

“Anh, đồ trai hư...!”

"Argh! Tại sao em rên rỉ ngay cả khi anh có thời gian chứ!"

"Bây giờ, bây giờ anh đang nói những điều vô liêm sỉ như vậy mà không chút do dự! Nếu ai đó nghe thấy điều này thì sao!"

"Vậy nếu họ nghe thấy thì sao! Hai ta là người lạ hay gì ư? Hừm?"

Chà, chúng tôi không hẳn là người lạ.

Nhưng phải trung thực.

Chúng tôi không phải thân lắm đúng không?

Đó là kiểu quan hệ mà chúng tôi trở thành những người xa lạ khi quay lưng lại...

Đó là những gì nó đã được diễn ra...

“Im đi!”

Tôi đã bị cô ấy đánh nhiều lần.

Tất nhiên, như mọi khi, nó không đau chút nào.

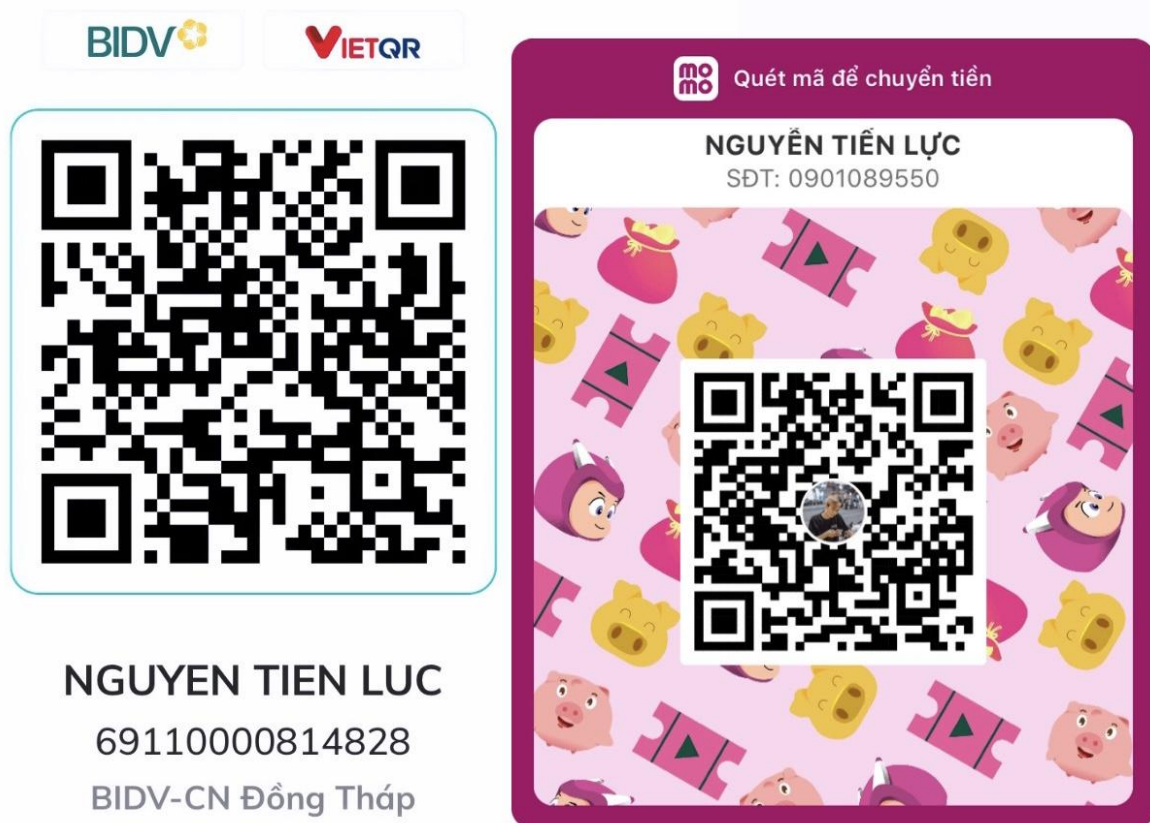
<Trans Note>

Tôi đã quên mất là bộ này từng ngọt ngào như thế nào (π_π)

Harriet vẫn rất dễ thươngg.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading